

Finanzministeren (Estrup): Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at der er den Forskjel mellem det Lovforslag, som nu blev nægtet videre Fremme, og dette, at det første kan gjenoptages til Behandling ad Aare, medens det, naar dette ikke vedtages, er opgivet at bringe den Hjælp, som Lovforslaget skal bringe; thi det er jo nærmest en veeblittelig Hjælp, som det dreier sig om. Jeg skal kun gjøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af, hvad der under den anden Sags Behandling fremkom fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) om, at de 8 pCt. Nedsættelse i Told for vestindisk Sukker vil faae en væsentlig og skadelig Indflydelse paa vore danske Sukkerfabriker. Derom skal jeg kun sige, at det selvfølgelig er et Spørgsmaal, som har været undergivet den alleromhyggeligste Underjøgelse fra Regjeringens Side med al den Hjælp, som staar til dens Raadighed, før Forslaget blev fremfat, og at det er det Spørgsmaal, som har været særlig undersøgt af Udvalget i det andet Thing. Resultatet deraf har været det, at Nedsættelse for Told for vestindisk Sukker ikke vil have den Indflydelse paa vor danske Sukkerfabrikation, som det ærede Medlem antager, jeg skal ikke forsøge at overbevise ham ved Sagens 1ste Behandling, men jeg antager, at om ikke han, saa dog det ærede Flertal vilde blive overbevist om Urigtigheden af det ærede Medlems Formening, dersom Sagen kom videre og kom til en virkelig Prøvelse i et Udvalg.

Tauber: Ja, det er mig fuldkommen vel bevidst, at dersom dette Lovforslag forkaftes, kommer det ikke igjen under denne Form; derimod er der selvfølgelig ikke Noget til Hinder for, da denne Tilstand paa St. Croix vedblivende vil vedvare, at der kan komme et lignende Forslag til næste Aar til Rigsdagen, da jo den høitærede Regjering vedbliver og vedbliver at komme med forkaftede Lovforslag til Folkethinget. Forskjellen vilde saa kun være den, at Lovforslaget til næste Aar vilde omhandle en Toldbegunstigelse for et Aar senere end det nuværende Forslag. Det skal jeg nu ikke nærmere komme ind paa, men jeg vil kun sige, at dette er mig meget vel bevidst, og jeg betragter det fra mit Standpunkt som heldigt, at Lovforslaget nægtes. Hvad dette angaar, at dette Lovforslags Vedtagelse ikke skulde have Indflydelse paa den danske Roesukkerdyrknings Stilling og ikke burde medføre en lignende Begunstigelse for dansk Roesukker, da kan jeg kun forklare det fra eet Synspunkt, og det er, at man har stør-

tere Die for de vestindiske Interesser end for de danske. Det er det eneste Synspunkt, hvorfra jeg kan forklare det. Det er iøvrigt Noget, som jeg oftere har bemærket hos den høitærede Minister, og som regelmæssig finder sit Udtryk i den Maade, hvorpaa han af de danske Stattehderes opsamlende Penge udbetaler til det vestindiske Understud. Men jeg tillader mig fremdeles at fastholde min Opfattelse, og jeg vil sige til den høitærede Minister, at hvis dette Lovforslag skulde blive vedtaget, vilde han nok fra andre, fra ganske andre Sider faae noget ganske Andet at høre, og han skulde høre saadant et Raab fra de danske Roesukkerdyrkere om en lignende Begunstigelse, at endog denne Regjering vanskeligt skulde kunne modstaa det. Jeg tillader mig derfor fremdeles at opfordre til at forkafte Lovforslaget.

Mourad: Naar Thinget nu lader Sagen gaa over til anden Behandling og nedsætter et Udvalg, saa vil det jo kunne blive undersøgt, hvorvidt enten den høitærede Finanzminister eller det ærede Medlem, der sidst talte, har Ret. Den Indflydelse, som dette Lovforslag vilde udøve paa de danske Roesukkerfabriker, staar mig ikke klart, og det kunde derfor trænge til Oplysning. Jeg finder det ganske naturligt, aldeles i sin Orden, at man begunstiger en D, som hører med til Danmark; der er egentlig noget Unaturligt i en Told, som hæves af, hvad der indføres fra et Land, der hører til os selv. Men saa burde jo rigtignok Forholdet være gjensidigt; der burde heller ikke hæves Told paa de vestindiske Der af de Varer, der indføres dertil fra Danmark. Dette finder imidlertid Sted. Her er jo heller ikke Tale om et blivende Forhold, men kun Tale om noget Forbigaaende, og saa skønner jeg ikke, at der kan være Noget til Hinder for at yde dem en saadan Understøttelse, eller at i alt Fald det Udvalg, der forhaabentlig vil blive nedsat, vil kunne overveie ogsaa det Spørgsmaal, hvorvidt Lovforslaget kommer i nogen Kollision med de danske Roesukkerfabrikeres Interesser.

Finanzministeren (Estrup): Ja, jeg slutter mig naturligvis til den ærede sidste Talers anbefaling for at undergive Lovforslaget i sin Helhed og særlig dette Spørgsmaal en nøiere Prøvelse i et Udvalg.

Retteelse.